

Всебічно обізнана, добропорядна людина

У 1999 році Анатолій Іванович, як завідувач кафедри годівлі сільськогосподарських тварин ДДАУ, запропонував мені навчання у аспірантурі. До цього періоду я закінчила ветеринарний факультет і працювала на кафедрі хірургії та ветеринарного акушерства. Спочатку я погодилася, а з часом стала розмірковувати, чи зможу, чи не підведу професора, який на мене покладає надії. Але інтерес до науки перевершив мої сумління і я погодилася та й хотілося підтвердити його сподівання.

Будучи аспіранткою Анатолія Івановича, згадується такий факт. Наукові дослідження я проводила у приватно-виробничій фірмі «Агроцентр» Дніпропетровської області. Вивчали ефективність використання побічних продуктів крохмале-патокового виробництва у годівлі курей-несучок. Одного разу я проводила балансовий дослід на птахофабриці, підготувавши необхідні зразки корму, йду у цех № 11, де знаходилося дослідне поголів'я, оглядаю птицю, спокійно роздаю комбікорм, і навіть не бачу, що попереду мій науковий керівник, а це була 7-ма година ранку. Я спочатку й сама не зрозуміла, злякалася я, чи зраділа, чи зможу я вірно до методики, визначеної моїм керівником, провести балансовий дослід, який я проводжу вперше. Навіть, будучи на відпочинку, він завжди брав із собою наші дисертації. Це ще раз говорить про наукового керівника як порядного вченого, самовіддану науці Людину.

Анатолій Іванович вважав за правило прийти на відкриту лекцію чи лабораторно-практичне заняття до молодого викладача. Після цього йшло детальне обговорення викладеного матеріалу як у теоретичному, так і в методичному аспектах. Обов'язково були зауваження, побажання, але нам тоді здавалося, що професор перевіряє нас, можливо не довіряє нам. І тільки сьогодні, ми розуміємо, що насправді Анатолій Іванович, хотів нам допомогти, навчити правильно методично викладати матеріал студентам. Навчаючись у аспірантурі, я відвідувала всі лекції, які викладав професор. Мені подобалась його неспішна, розважлива, розмірена манера, впевнений, глибокий голос. Він так подавав

матеріал, що було чути тільки шелест конспектів студентів, всі уважно слухали цікаву, насичену науковим аналізом лекцію.

Висока вимогливість до себе і викладачів кафедри поєднувались у нього з чуйністю, людяністю, терпінням до колег, аспірантів і студентів. Його поважали та прислухалися до його думки колеги.

У моїй пам'яті професор А. І. Свеженцов лишився як взірець, якому треба поклонитися, я глибоко вдячна долі за надану мені можливість працювати з такою Людиною.

*С. В. Цап, кандидат сільськогосподарських наук,
доцент кафедри технології кормів і годівлі тварин,
Дніпропетровський ДАЕУ*

**Світлій пам'яті
моєму колезі і другу, професору
Свеженцову Анатолію Івановичу
присвячую**

Слова від серця, теплі, щирі
Я маю честь усім сказати
І свого друга Свеженцова
На конференції згадати.
Професор був він незвичайний,
Невтомно, плідно працював,
В експериментах на тваринах
Норми годівлі уточняв.
Його цікавило усе,
Що мали знати аспіранти,
Енергія, білок, ліпіди,
Цукри і макро-, мікроелементи.
Увагу сої приділяв,
Ферментам, вітамінам
Про те, як ККД кормів піднять,
Він повсякденно мріяв.
Анатолій Іванович був ортодоксом
Не зраджував традиції
Досліджував глютен і сою й БВД,
Мультиензимні композиції.
Писав він книги і статті